

та и по-образованъ отъ Българскій. И явисти-
нъ прѣводители-ти на Священо-то Писаніе и на,
црѣковны-ты книги едно за изложенъ тѣ при-
чинъ, а друго за да не ставатъ погрѣшки, за
да ся не развали нѣгдѣ разумъ-тъ. По-българ-
скы сж само рѣчи-ты а изреченія-та въ пове-
че-то мѣста сж оставили чисто Еллинскый. Та-
ка отъ тоя прѣводъ ся е образовалъ новъ я-
зыкъ, който по рѣчи-ты е чисто Българскый
и по начина, съ който сж изричаны мысли-ты
е чисто Еллинскый. Той языкъ всякога е былъ
чуждъ за Българе-ты, зашто ти и да ся упо-
трѣблявали исты-ты рѣчи, които има въ него,
никога обаче не сж могли да навикнѣтъ да
изричатъ мысли-ты си по тоя начинъ. Само у-
чени-ти въ свои-ты прѣводы и исавія сж по-
дражявали тоя начинъ въ изричаніе мысли-ты,
за да направятъ книги-ты си по языка еднаквы
съ священо-то Писанія. И учени-ты отъ врѣмя
на врѣмя сж употрѣблявали повече и повече
изреченія чисто Българскы така, чтото на се-
гашно врѣмя подкачихъ да пишѣтъ почти на
чисто народный си языкъ съ начинъ, какъвто
употрѣблява народъ-тъ въ разговоръ. Това е
естественъ рядъ; така е требало да бжде
друго-яче не е могло да стане, та ако да по-
искаме мы да ся поврнемъ назадъ, да усвоимъ
языка на црѣковны-ты книги, за да ся изуч-